

hvor der som Grundlag forelaa et af Ministeriet udarbejdet detailleret Forslag. Jeg tør sige, at disse Forhandlinger i Folketinget viste, at der var ret stor Enighed, særlig ogsaa mellem Venstre og Socialdemokratiet, om Hovedtankerne i dette, saaledes at det ikke skulde synes at forringe Udsigten til Gennemførelse senere af en saadan Bestemmelse; hvorom Venstre og Socialdemokratiet antagelig kunde enes, at man nu gennemfører det foreliggende Forslag. Omvendt vil det derimod besværliggøre Vedtagelsen af dette Forslag, hvis man i Øjeblikket optager Spørgsmaalet om Rets-hjælp paa Dommerkontorer, idet jeg ogsaa fra Diskussionen i Folketinget ved, at man i alt Fald fra Sagførenes Side er meget betænkelig ved og meget interesseret i at se den endelige Udformning af dette Forslag. At optage det nu vilde under alle Omstændigheder medføre en vidtløftig Diskussion, som jeg helst vil undgaa paa dette Tidspunkt. Men jeg skal ikke have noget imod at tage det op, saa snart dette Forslag er gennemført.

Endelig kommer vi saa til det, der for det ærede Medlem synes at være Hovedspørgsmaalet, praktisk taget, Spørgsmaalet om, hvad det vil koste at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem glædede sig over, at Udgiften dog var noget mindre, end man fra forskellig Side havde tænkt, og denne Glæde deler vi vel alle sammen. Det ærede Medlem udtalte dernæst Frygt for Konsekvenserne og syntes at ville hævde, at jeg gennem mine Udtalelser ved Sagens Forelæggelse i Virkeligheden havde ansporet de forskellige Tjenestemænd, der falder ind under dette Forslag, til at sætte fuld Kraft paa for at faa en lignende Stilling, som det nu er tilsigtet at give Dommerfuldmægtigene. Det forekommer mig nu, at det er en lidt skæv Fremstilling. Hvis det ærede Medlem ikke under tidligere Forhandlinger havde lagt saa megen Vægt paa at faa oplyst, hvilke Udgifter dette Forslags Gennemførelse antagelig vilde medføre, og hvis han ikke Gang paa Gang havde tilføjet Udtalelser om de betænkelige Konsekvenser, Gennemførelsen af Forslaget vilde have, vilde jeg overhovedet ikke være kommet ind paa den Opstilling, jeg tillod mig at fremsætte forleden Dag. Men havde jeg ikke angivet de fulde Konsekvenser, føler jeg mig fuldkommen overbevist om, at det ærede Medlem efter hans tidligere Taler vilde være staaet op og have sagt: Ja, det er meget godt, at den højtærede Justitsminister nu har fortalt os, hvad det vil koste med

Dommerfuldmægtigene, men hvorfor gaar han ikke nærmere ind paa, hvad Konsekvenserne er, og hvad de maa medføre af Udgifter? Det er dette, jeg har gjort, angivet de alleryderste Konsekvenser, der overhovedet kan tænkes af denne Lovgivning, og sagt, hvad de vil medføre af Udgifter. Men deri ligger ikke noget som helst Tilsagn fra Regeringens Side eller nogen som helst Udtalelse om, hvornaar eller i hvilken Grad man vil gennemføre det, jeg vil kalde Konsekvenserne. Det eneste, man kan se af mine Udtalelser, er, at jeg personlig finder, at man ikke i Længden vil kunne modsætte sig Statsansættelse af Politifuldmægtigene indenfor visse Grænser, idet disses Arbejde for Staten er af en saadan Betydning, at det er uheldigt, at de er fuldkommen og aldeles afhængige af en enkelt Privatmand, saaledes at Statsmyndighederne, specielt Administrationen, ikke har nogen hverken direkte eller indirekte Myndighed med Hensyn til deres Handlinger. Det er det eneste, jeg har udtalt for mit eget Vedkommende om Konsekvenserne; de andre Oplysninger, der foreligger, er kun Oplysninger, for at det ærede Medlem og andre bedre kan skønne over, hvad han for sit Vedkommende befrygter skal blive Resultatet af den Lovgivning, der hermed forhaabentlig indledes.

Ligeledes maa jeg tilbagevise det ærede 1ste tingvalgte Medlems Bemærkninger, for saa vidt de skulde udtale, at der hos den nuværende Regering i Almindelighed eller hos mig specielt skulde være en særlig Glæde over, at Antallet af Embedsmænd vokser i en uhyggelig Grad. Jeg kan for det første slet ikke anerkende, at Antallet af Tjenestemænd vokser i en uhyggelig Grad under den nuværende Regering. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil gaa det igennem, vil det vise sig, at Antallet af Tjenestemænd er sunket, og jeg ved fra mit eget Omraade, at jeg har ikke nogen som helst Tilbøjelighed til at ansætte flere Tjenestemænd, end der er Brug for; tværtimod, jeg har mange Gange gjort Forsøg, f. Eks. ogsaa ved Nedlæggelse af Dommerembeder, paa at spare Tjenestemandsudgifter for Staten. Men der er jo det ejendommelige, at hvis jeg vil nedlægge et Dommerembede, kommer der store Deputationer af det ærede Medlems Meningsfæller og protesterer paa det allervoldsomste mod den fuldkommen revolutionære Foranstaltning, at Staten skal spare disse Penge. I det hele taget vil jeg gerne bidrage mit til, at det ærede 1ste tingvalgte Medlem og hans Parti kunde revidere deres Anskuelse paa dette Omraade. De gaar vistnok i Øje-